

Resolució 153/2019, de 22 de març

Número d'expedient de la Reclamació: 30/2019

Administració reclamada: Consell Comarcal del Segrià

Informació reclamada: Contractes amb un despatx d'advocats.

Sentit de la Resolució: Estimació parcial

Resum: No hi ha dubte que la informació reclamada, si existeix, és informació pública, en el sentit que atribueix a aquest terme l'article 2.b LTAIPBG citat al fonament jurídic anterior, perquè és informació elaborada pel mateix CCS i que segurament deu tenir en el seu poder. Per tant, en aplicació dels articles 18.1 i 20.1 LTAIPBG, citats al fonament jurídic anterior, és procedent declarar el dret de la persona reclamant a obtenir-la efectivament, atès que no és previsible que concorrin límits que puguin justificar la seva denegació, i en tot cas el CCS no només no n'invoca cap, sinó que fins i tot estima la sol·licitud. A més, al tractar-se d'informació contractual, pertinent per escrutar la despesa pública i l'adjudicació dels contractes públics, la seva difusió té especial rellevància des de la perspectiva del dret d'accés a la informació pública.

Paraules clau: Consell Comarcal. Reclamació contra silenci. Contractes. Contractes menors. Factures. Assessorament.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 23 de gener de 2019 entra a la GAIP la Reclamació 30/2019, presentada contra el Consell Comarcal del Segrià (CCS), en relació amb la informació indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 8 de novembre de 2018 la persona reclamant demana al CCS, a l'empara del dret d'accés a la informació pública: "Dels anys 2016, 2017 i 2018, còpia dels contractes administratius signats entre el CCS i el despatx de l'advocat Sr. ...., per consultoria, assistència, servei d'assessorament, informació jurídica, redacció d'informes/proposta de decrets de Presidència i defensa jurídica del CCS. En el cas que no s'haguessin formalitzat contractes administratius, per tractar-se de contractes menors, sol·licito còpia de tots i cadascun dels decrets de Presidència del CCS pels quals s'aproven les despeses dels contractes menors per a la cobertura de serveis

jurídics i s'adjudiquen al mateix despatx d'advocats. Còpia de les factures d'honoraris del mateix despatx d'advocats”.

3. La Reclamació presentada el 23 de gener de 2019 reitera la informació sol·licitada i indica que encara no hauria estat contestada pel CCS. La Reclamació adjunta còpia de documents que acrediten la intervenció de l'advocat en relació amb el qual demana contractes i factures en actuacions del CCS que afecten la persona reclamant, que es basa en aquests fets per justificar la seva condició d'interessada en la informació sol·licitada.
4. El 25 de gener de 2019 la GAIP comunica la Reclamació al CCS i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
5. El 26 de febrer de 2019 el CCS notifica a la GAIP el Decret de Presidència 85/2019, que estima la sol·licitud indicada a l'antecedent 2 i adjunta l'evidència d'haver notificat a la persona reclamant aquest Decret i altres dos documents PDF que es pot suposar facilitarien la informació concernida.
6. El 4 de març de 2019 la GAIP demana a la persona reclamant que es pronunciï sobre si la informació facilitada pel Consell comarcal satisfà la seva sol·licitud.
7. El 6 de març de 2019 la persona reclamant manifesta a la GAIP que la informació facilitada pel Consell comarcal només dona resposta parcial a la seva sol·licitud. Argumenta que únicament se li faciliten còpia de les factures i d'alguns decrets d'aprovació de despesa, però no se li facilitaria els annexes referits pels decrets d'aprovació de la despesa, ni indicació de les factures aprovades i abonades, ni els decrets sol·licitats d'aprovació de la despesa i d'encàrrec del servei, ni de l'adjudicació al despatx d'advocats identificat a la sol·licitud. Al·lega que la informació facilitada és parcial i no li permet identificar les factures aprovades i abonades pel CCS a l'advocat referit a la sol·licitud, ni contrastar les factures presentades amb les aprovades i abonades. En conseqüència, sobre la base del dret d'accés a la informació pública i de la seva condició de persona interessada, reitera la sol·licitud d'accedir a tota la informació demanada a la seva sol·licitud.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que *"Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol"*. L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que es planteja en relació amb el silenci administratiu produït arrel de la presentació d'una sol·licitud d'accés a la informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com *"el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei"*. Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com *"la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei"*.

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, *"Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda"*. I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que *"El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis"*.

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: *"2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació"*.

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per

aquest precepte “poden” dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa Llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: *“Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació.*

2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”.

2. La informació reclamada i el dret a accedir-hi

Les al·legacions de la persona reclamant indicades a l'antecedent 7 posen de manifest que l'Administració reclamada no li ha facilitat tota la informació demanada, sinó només part d'ella. Se li han facilitat les factures presentades al CCS pel despatx d'advocats indicat a la sol·licitud, però no se li han facilitat els documents elaborats pel Consell comarcal per formalitzar els encàrrecs al mateix despatx d'advocats i per aprovar les despeses, de manera que l'objecte de la Reclamació (la informació reclamada) seria precisament la resta dels documents del CCS amb els continguts indicats.

No hi ha dubte que la informació reclamada, si existeix, és informació pública, en el sentit que atribueix a aquest terme l'article 2.b LTAIPBG citat al fonament jurídic anterior, perquè és informació elaborada pel mateix CCS i que segurament deu tenir en el seu poder. Per tant, en aplicació dels articles 18.1 i 20.1 LTAIPBG, citats al fonament jurídic anterior, és procedent declarar el dret de la persona reclamant a obtenir-la efectivament, atès que no és previsible que concorrin límits que puguin justificar la seva denegació, i en tot cas el CCS no només no n'invoca cap, sinó que fins i tot estima la sol·licitud. A més, al tractar-se d'informació contractual, pertinent per escutar la despesa pública i l'adjudicació dels contractes públics, la seva difusió té especial rellevància des de la perspectiva del dret d'accés a la informació pública.

En tot cas, si la informació sol·licitada que es troba en poder del CCS és només parcial en relació amb l'objecte de la sol·licitud, i és aquest el motiu pel qual no l'ha lliurada a la persona reclamant, el Consell comarcal, a més de lliurar-li-la, hauria d'indicar expressament que li lliura tota la informació sol·licitada que es troba en el seu poder.

3. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que “l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la

Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu *Manual de reclamació*, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

4. *Publicitat de les resolucions de la GAIP*

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 22 de març de 2019, resol per unanimitat:

1. Estimar parcialment la Reclamació 30/2019 i declarar el dret de la persona reclamant a què el Consell Comarcal del Segrià li lliuri efectivament tota la informació indicada a l'antecedent 2 que encara no li hagi lliurat, d'acord amb les consideracions fetes al fonament jurídic 2.
2. Requerir al Consell Comarcal del Segrià que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de quinze dies, tot informar-ne a la GAIP.
3. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.

4. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 30/2018 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreça la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.